

گورگ و مەر

چىرۆك: فۆلكلور

لە رۆژىكى پايىزىدا، مەريكى جوان و ژىكە لە مېگەلدا بەجىما، چىكا..
چ نەكا؟ چوو لە دۆلىكدا پەنايەكى ئارامى دىتەو.. زستانى لەوى مایەو،
كە بەھار ھات.. بەرخىكى خروخرىنى بوو.. ئىدى ھەموو رۆژىك لەگەل
بەرخۆلەكەى ئەلەوہرا.

رۆژىكىيان لە ھىكەوہ گورگىك لەمىشە ھاتە دەر و پىي گوتن:
كى رىي پىداون لە ملى من بلەوہرپن؟!

مەريش گوتى: بۆ خاترى خوا.. من ھەموو زستانى لىرەبووم، قەت رۆژەكى
گورگەكم نەدىت بلئ ئىرە ملى منە.. ئىستا بۆ ئىرە بووہ ملى تۆ..؟
گورگ گوتى: ئىرە ملى منە... شاىەدىشم بۆ قسەكانم ھەيە..

مەرەكە گوتى: شاىەدت كىيە؟

گورگ گوتى: شاىەدم رىوى يە..!

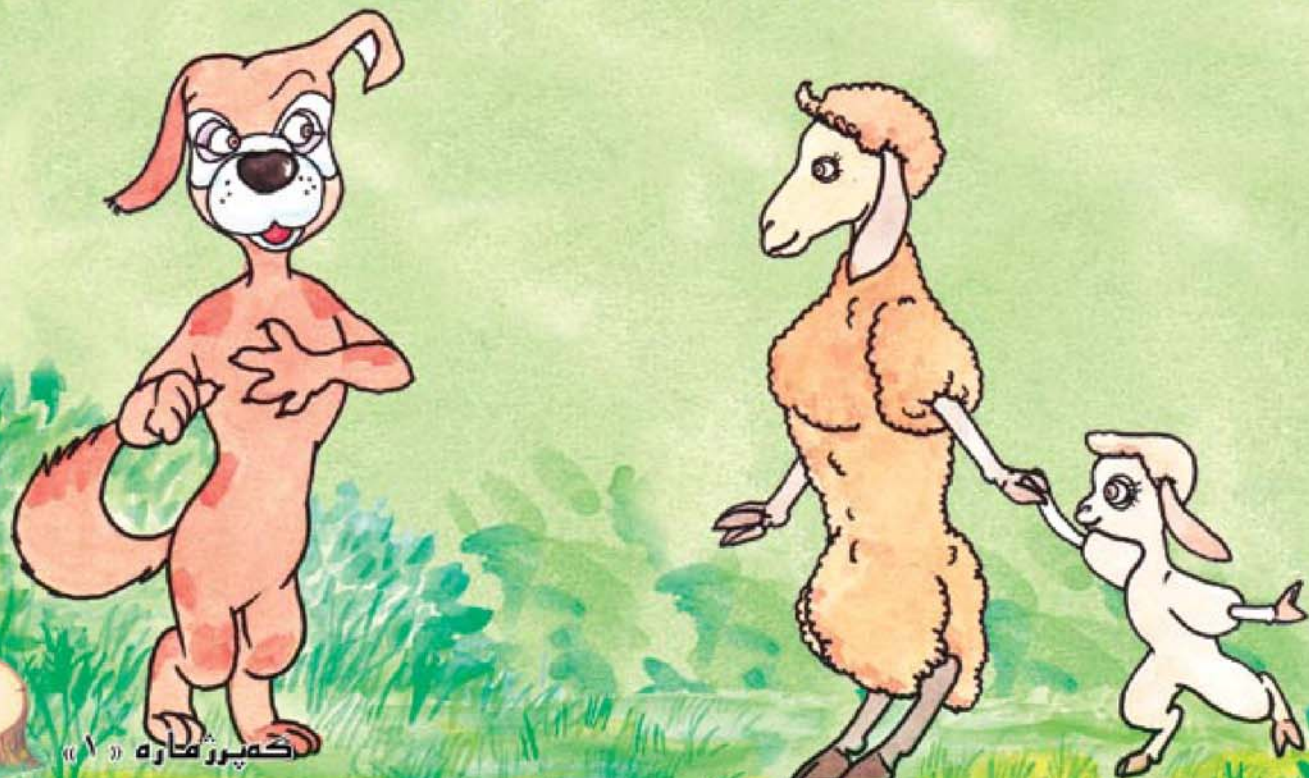
مەريش گوتى: باشە برۆ رىوى بىنە بزائىن

شاىەدىت بۆ ئەدا يان نا؟

گورگ چوو ریوی بیئنی، مه‌ریش چوو بو خوی سایه‌دیک ببینیته‌وه، له ریڤدا سه‌گی دیت.. پیی گوت: گورگ ته‌نگاوی کردووم و نه‌یه‌وئیت به‌رخه‌لۆکه‌م بخوات، نه‌ئیت: چۆن له‌ ملکی من له‌وه‌رت کردووه و ژیاویت، نه‌یه‌وی ریویش بکاته سایه‌دی خوی، جا توخوا یارمه‌تیم بده و فریامکه‌وه.. بزانه‌ چیکه‌م؟ سه‌گه‌که‌ گوتی: خه‌مت نه‌بی.. تو له‌گه‌ل من وه‌ره..، رویشتن و چوونه‌ نه‌و می‌رگه‌ی که‌ گورگی لیبوو.. سه‌گه‌که‌ گوتی: من له‌ پشت نه‌م دارانه‌ خو نه‌شارمه‌وه. تو به‌ گورگ بلای من نه‌بروا به‌ تو نه‌که‌م و نه‌ به‌ریوی، من ته‌نیا نه‌وکاته باوه‌رت پیئه‌که‌م که‌سویند به‌ وه‌جاخی من بخوی، و بلای وه‌جاخی من له‌ بن نه‌و دارانه‌یه. که‌ هات و ویستی سویند بخوات، من نه‌یخنکینم. سه‌گه‌که‌ خوی له‌پشت داران شاردوه‌وه و گورگ و ریوی هاتنه‌وه.

گورگ گوتی: ئه وه تا شایه دم هیئا..
ریوی گوتی: من شایه دی بۆ گورگ ئه دەم که ئیره ملکی
گورگه.

مه پ گوتی: من بروتان پیناکه م.. ئه گهر سویند به وه جاهی من
بخۆن، من به رخه که ی خۆمتان ئه ده می،

هه ردووکیان له میشه نزیکبوونه وه، ریوی تروسکه ی چاوی سه گی
دیت، گوتی: نا، وه جاهی تۆ پیرۆزه، من نویرم سویندی پی بخۆم..
خۆتان له گه ل یه ک ریککه ون.

مه پ به گورگی گوت: بزانه ریوی سویندی نه خوارد که وابوو ئیره
ملکی تۆ نیه.

گورگ گوتی: ریوی ترسنۆکه من خۆم سویند ئه خۆم، که له
میشه که نزیک بۆوه، سه گه که هاته دهر و گه رووی گورگی
گرت.

گورگ به بلغه بلغ گوتی: راست ئه که ی وه جاحت پیرۆزه، ئیره
ملکی من نیه، ئه مویست ته نگوت که م تا به رخه که ت بخۆم.

سه گه که گورگی به رداو.. گورگ تیی ته قاند و هه لات، سه گ و
مه رو به رخیس گه رانه وه.. تاگه یشتنه وه کن خاوه نه که یان.

NB/04